

189

ROZPORZĄDZENIE

o wysokości dodatków krajowych do państwowych podatków na potrzeby Galicji w r. 1919.

Na pokrycie potrzeb Galicji w r. 1919 upoważnia się Wydział Krajowy Galicji i Lodomerji wraz z W. Ks. Krakowskiem do pobierania dodatków krajowych do państwowych podatków w czasie od 1-go stycznia 1919 r. do 31 grudnia 1919 r. według następującej skali:

- a) po 72 h. od każdej korony całej przypisanej należności w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym i w 5°/_o podatku od domów wolnych od podatku czynszowego;
- b) po 78 h. od każdej korony całej przypisanej należności w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z 25 października 1896 r. Dz. Ustaw Państwa № 220, z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z 23 stycznia 1914 r. Dz. U. P. № 13.

Dan w Warszawie, dnia 4 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Za Prezydenta Ministrów:

S. Wojciechowski

190

D E K R E T

w przedmiocie przepisów tymczasowych dla ubezpieczeń wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam co następuje:

Art. 1. Do czasu uchwalenia przez Sejm nowej ustawy, Ubezpieczenia wzajemne od ognia w b. Królestwie Polskiem obowiązane są stosować ustawę z dn. 10 czerwca 1900 r. ze zmianami w następnych artykułach wskazanymi.

Art. 2. Oszacowanie wszystkich budowli otaryfowanych na podstawie taryfy, obowiązującej Ubezpieczenia wzajemne budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem dla budowli zwykłych według kategorii B tablic A, B i C, oraz kategorii A tychże tablic w tych miejscowościach, w których budowle skupione taryfowane są według kategorii B, zostaje podniesione o 100°/_o

Art. 3. Dotychczasowe oszacowania wszelkich innych budowli mogą być podniesione do 100°/_o, według uznania zarządu ubezpieczeń wzajemnych, na wniosek ubezpieczonych.

Art. 4. Ulegająca przymusowi ubezpieczeniowemu suma oszacowania rubli 5.000 dla nieruchomości, wymienionych w art. art. 2 i 3 niniejszego dekretu, zostaje podniesiona do sumy rubli 10.000.

Art. 5. Dla nadzoru nad działalnością instytucji oraz dla rozstrzygnięcia spraw, przekraczających podług ustawy kompetencje zarządu i nie zastrzeżonych do decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych—tworzy się rada nadzorcza ubezpieczeń wzajemnych.

Art. 6. Rada nadzorcza składa się z 10 członków, a mianowicie: z 2 delegatów związku kółek rolniczych, 2 delegatów centralnego towarzystwa rolniczego, 2 delegatów związku miast, 1 delegata towarzystwa przemysłowców, 1 delegata rady zjazdów górniczych, prezesa zarządu wzajemnych ubezpieczeń lub jego zastępcy i jednego członka, kooptowanego przez radę nadzorczą.

Art. 7. Członkami rady nadzorczej nie mogą być osoby, które pełnią jakiegokolwiek funkcje w prywatnych towarzystwach ubezpieczeniowych lub też są w tych towarzystwach finansowo zainteresowane. Delegaci z ramienia związku miast winni być przedstawicielami miast prowincjonalnych. Prezes zarządu ubezpieczeń wzajemnych nie uczestniczy w posiedzeniach rady, gdy są rozpatrywane sprawy, przewidziane w punktach b, c i g art. 9 niniejszego dekretu.

Art. 8. Rada nadzorcza wybiera z pośród siebie prezesa i wiceprezesa.

Art. 9. Do kompetencji rady nadzorczej należy:

- a) projektowanie budżetu do zatwierdzenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych;
- b) kontrola bezpośrednia nad biegiem czynności i stanem funduszy instytucji oraz sprawdzanie rachunków, sprawozdań i bilansów miesięcznych i rocznych;
- c) składanie Ministrowi Spraw Wewnętrznych wniosków o ujawnionych przy rewizji uchybieniach i odchyleniach od zatwierdzonego budżetu;
- d) zatwierdzanie wszelkich instrukcji i regulaminów w granicach ustawy;
- e) składanie Ministrowi Spraw Wewnętrznych wniosków w sprawie zmiany ustawy, taryfy lub sposobu pobierania składki i przechowywania funduszy;
- f) zatwierdzanie zwrotu opłat uiszczonych, o ile zwrot przenosi sumę 1.000 mk.;
- g) rozpatrywanie zażaleń i skarg na zarząd;
- h) zatwierdzanie wydatków na środki przeciwpożarne, budownictwo ogniotrwałe i zasiłki dla straży ogniowych, o ile nie przekraczają one sumy mrk. 30.000—w każdym poszczególnym wypadku, oraz przedstawianie wniosków w tych sprawach do decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych, gdy chodzi o sumy powyżej 30.000 mrk.;
- i) rozpoznawanie i zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawie zawierania umów reasekuracyjnych;
- j) decydowanie w sprawach, dotyczących wątpliwych odszkodowań pogorzeliowych;
- k) opinjowanie o przeznaczeniu pozostałych z roku operacyjnego nadwyżek i składanie wniosków w tych sprawach Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 10. Zażalenia i skargi na decyzje Zarządu winne być składane do Rady Nadzorczej w ciągu dwóch miesięcy od daty zawiadomienia o za-

padłej decyzji; decyzje Rady Nadzorczej mogą być w ciągu trzech miesięcy od daty zawiadomienia zaskarżone do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Posiedzenia Rady Nadzorczej odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, jak raz na miesiąc; w posiedzeniach bierze udział delegat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prawem stawiania wniosków. Dla prawomocności zebrania wymagana jest obecność 5 członków Rady. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równego podziału, decyduje głos przewodniczącego.

Art. 12. Prezes Rady Nadzorczej, Wiceprezes lub członek delegowany mają prawo uczestniczyć w posiedzeniach Zarządu.

Art. 13. Członkowie Rady Nadzorczej za pełnienie czynności poza Warszawą mają prawo do diet i zwrotu kosztów podróży na zasadach ustalonych w etacie dla Prezesa Zarządu. Za udział w posiedzeniach w Warszawie członkowie Rady otrzymują żetony, określone w etacie Zarządu.

Art. 14. Nagany i napomnienia funkcjonariuszom instytucji udziela Rada Nadzorcza, za pośrednictwem Prezesa Zarządu. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udziela nagany i napomnienia za pośrednictwem Rady Nadzorczej.

Art. 15. Prezesa Zarządu Wzajemnych Ubezpieczeń oraz jego zastępcę mianuje Najwyższa Władza Państwowa na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych; Ministrowi Spraw Wewnętrznych kandydatów na stanowiska Prezesa Zarządu i jego zastępcy przedstawia Rada Nadzorcza. Naczelników Wydziałów, Inspektorów oraz taksatorów mianuje Minister Spraw Wewnętrznych na przedstawienie Prezesa Zarządu; do przedstawienia winna być dołączona opinia Rady Nadzorczej; obsadzanie wszystkich innych urzędów w Ubezpieczeniach Wzajemnych należy do Prezesa Zarządu.

Art. 16. W związku z przepisami powyższymi ulegają zmianie następujące artykuły ustawy z dnia 10 czerwca 1900 r.:

- a) w art. art. 2, 5, 28, 40 i w uwadze do art. 46 suma wartości ubezpieczanych budowli podniesiona zostaje z 5.000 rb. do 10.000 rb.;
- b) w artykule 3 punkt 2 zamiast słowa „rosyjskich“ należy zamieścić słowo „polskich“, ustęp zaś: „stosownie do wskazówek Ministra Spraw Wewnętrznych“ zostaje uchylony;
- c) artykuł 14 otrzymuje brzmienie następujące:
„Z funduszy ubezpieczeniowych wypłaca się według uznania Rady Nadzorczej Ubezpieczeń wzajemnych wynagrodzenie: a) za dostarczenie sikawek na miejsce pożaru, zależnie od tego, jak prędko i z jakiej odległości przybyła sikawka, tudzież w jakim stopniu przyczyniła się do ugaszenia pożaru, b) za uszkodzenie sikawek, spowodowane gaszeniem ognia podług oszacowania tego uszkodzenia, c) za szczególne odznaczenie się przy gaszeniu pożaru, d) za specjalne współdziałanie przy schwyтaniu lub wykryciu podpalaczy, jeżeli wina tych ostatnich stwierdzona będzie wyrokiem prawomocnym. Wzmiankowane wynagrodzenie (ustęp d) może być wydane osobom prywatnym, jak również policji powiatowej i wiejskiej, która prowadziła dochodzenie pierwotne o pożarze po porozumieniu się z zwierzchnością organów policji“;
- d) artykuł 16 otrzymuje brzmienie następujące:
„Kierownictwo sprawami Ubezpieczeń Wzajemnych należy pod kontrolą Ministra Spraw Wewnętrznych do Rady Nadzorczej i Zarządu“;

- e) w art. 21 uwaga 1-a, ustęp ostatni: „pod warunkiem przesyłania rachunków powyższych po ich uregulowaniu do sprawdzenia właściwej izbie kontroli”—uchyla się;
- f) art. 23 uchyla się;
- g) art. 24 w ustępie 2-im zostają uchylone ustępy: „w porozumieniu z miejscowym gubernatorem” oraz „aby ogólna kwota wydanych zapomóg nie przenosiła 75.000 rb. rocznie”;
- h) art. 26 uchyla się;
- i) do art. 58 zostaje dodana uwaga treści następującej:
„Artykuł powyższy nie rozciąga się na nieruchomości zniszczone lub uszkodzone podczas wypadków wojennych, skutkiem czego właściciele takich nieruchomości mogą za pośrednictwem właściwych taksatorów wyjednywać u Zarządu umorzenie należnych od nich składek w całości lub częściowo, a to stosownie do instrukcji, jaką w tej mierze wyda Rada Nadzorcza”;
- j) artykuł 71 otrzymuje brzmienie następujące:
„Ubezpieczony, o ile nie zgadza się na zatwierdzony przez taksatora ubezpieczeń obrachunek wynagrodzenia, może zaskarżyć ten ostatni do Zarządu w ciągu dwóch tygodni od chwili zakomunikowania mu o nim; ubezpieczonemu w razie niezadowolenia z decyzji Zarządu służy prawo skargi w ciągu dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o decyzji do Rady Nadzorczej; decyzje Rady Nadzorczej mogą być zaskarżane w ciągu trzech miesięcy od zawiadomienia do Ministra Spraw Wewnętrznych, lub też po zapadnięciu decyzji Rady Nadzorczej może być wytoczona Zarządowi sprawa sądowa”;
- k) w artykule 83 uchyla się ustęp od słów „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych” do końca artykułu;
- l) uchyla się uwaga do artykułu 84;
- m) artykuł 88 otrzymuje następujące brzmienie:
„Na wniosek taksatora ubezpieczeń, jako też na skutek reklamacji ubezpieczonych, Rada Nadzorcza umarza zaległości lub niedobory, które uzna za niemożliwe do ściągnięcia, tudzież należności nieprawidłowo wyznaczone do pobrania i zwraca niewłaściwie pobrane sumy do wysokości 1.000 mk.; w każdym poszczególnym wypadku umorzenie zaległości lub zwrot opłat powyżej 1.000 mk. następuje na mocy decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych”.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu polecam Ministrowi Spraw Wewnętrznych, którego upoważniam jednocześnie do wydawania opartych na ustawie i dekrete instrukcji i przepisów wykonawczych.

Art. 18. Dekret niniejszy uzyskuje moc obowiązującą odnośnie art. 1, 2, 3 i 4 od dnia 1-go stycznia 1919 r., odnośnie innych artykułów, od dnia ogłoszenia w Dzienniku Praw Państwa Polskiego.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski